

szól, hogy a kormány eljárása a leghelyesebb és gyakorlatilag kivihetőbb módszer arra, hogy *érvényesítse a népek szilárd és megdöntetlen elhatározását* a törvénytervezet törvényvé válják és megvédje a népakaratot a nem képviselői alapon álló első kamara *önérdekű* és hajthatatlan ellenzésével szemben.

Semmi kétség azíránt, hogy a javaslatot ebben a formájában fogadják el.

Orosz katonaság Tebriszben. A múlt napokban Pétervárról és Londonból azt jelentették, hogy az angol és az orosz kormányok megállapodtak abban, hogy a perzsa kérdésben *nem avatkozna bele sem közvetve, sem közvetlenül mindaddig, amíg az angol vagy az orosz állampolgárokat nem fenyegeti veszedelem.* Az, hogy Mohamed Ali az oroszok segítségével tudott Perzsiába jutni, szerintük *nem jelent beavatkozást.* Az sem beavatkozás, hogy amikor az elcsapott sah Oroszország és Anglia előtt tett ígéretét megszegve, fegyveres csapatokkal vonult be Perzsiába, ugy Anglia, mint Oroszország *hadviselő félnek* tartja a szószegő saht. Tebriszben az orosz kőzások tulságosan provokálóan viselkednek, bár a perzsák a legnyugodtabbak. Mindamellé most az orosz kormány utasította a második tífiszi kőzákndandár parancsnokát, hogy az „orosz kővetség megvédésére” menjen Tebriszbe, ahol ezzel együtt most már *1400 orosz katona lesz.* Ennek a nagyszámú csapatnak az odaküldése még akkor sem volna indokolt, ha az orosz kővetség tényleg veszedelemben forogna, mert annak megvédésére sokkal kevesebb katona is elég lenne. Az orosz kormány azonban ugylátszik mindenáron okot akar provokálni arra, hogy végleg bevonuljon Perzsiába „rendet teremteni”.

A marokkói bonyodalom. Bár a marokkói pört szigoruan zárt ajtók mögött tárgyalják, párisi politikai körökben tudni vélik, hogy már *megvan az alap* a marokkói kérdésben a megegyezésre Németország és Franciaország között. Az egyezés állítólag azon az alapon fog létrejönni, hogy Németország politikai tekintetben *szabad kezet enged* Franciaországnak Marokkóban, viszont Franciaország biztosítani fogja Németország *gazdasági érdekeit* Marokkóban. Ezenkívül Németország javára közös egyetértéssel kiigazítják a határt Kamerunban oly módon, hogy a német birodalom ezzel *nem kap új kikötőt az Atlanti oceánon,* viszont megmarad Franciaországnak elővételi joga a belga Kongóban és Németország csak egy keskeny és rövid földszávon lesz itt szomszédja Franciaországnak.

Berlini félhivatalos jelentések szerint az elvi álláspontra nézve közeledés történt, a rendeletek azonban még pontos megvizsgálást és pontról-pontra való megegyezést igényelnek, miért is a két kormányhoz egyelőre *le kell mondania arról,* hogy a nyilvánosság részére újabb közléseket tegyen.

A német nemzeti liberális párt hivatalos orgánuma cikket közöl, amelyben kifejti, hogy az a nap, amelyen a német hadihajók Agadir kikötőjét örökre elhagyják, hogy egy nagy darab afrikai partvidéket minden föltétel nélkül átengedjenek a franciáknak, Franciaország egy új északafrikai gyarmati birodalmának létesítését jelenti, amelyhez hozzá mérhető gyarmattal *Németország nem rendelkezik.* Sok millió német ember a marokkói kérdés ilyenén megoldásában *a nemzeti gyöngeség bizonyítékát* látná és oly vereséget, amelyhez hasonló a birodalom alapítása óta nem érte Németországot. Azt a kérdést, hogy a franciáké vagy Németországé legyen-e a tulsuly, nem Kiderlen-Wächter és a császár vannak hivatva eldönteni. *A német birodalmi gyűlést nem szabad befejezett tények elé állítani,* hogy ósszel legfőbb utólag rekriminalhasson. A lap végül követeli a birodalmi gyűlésnek *azonnal való egybehívását,* még mielőtt Franciaországgal folytatott tárgyalások befejezést nyernek.

A nemzetközi békebiróság. Az Egyesült-Államok kormánya közzétette az Angliával és

Franciaországgal kötött békebirósági szerződés szövegét. Amikor így némileg a nyilvánosság előtt intézik el az egész országot nagyon is érdeklő kérdéseket, szinte bocsánatkérések közben magyarág atják, hogy ezt azért tették, hogy a sajtó és a közvélemény tárgyalhassa azokat, *mielőtt a szenátus elé terjesztik tárgyalás céljából.* Még Amérikában sem jutottak el annyira, hogy egész természetesen tartás, miszerint az ország életbevágó érdekeit illető kérdéseket igenis *a nyilvánosság ellenőrzése mellett* kell elintézni. A szerződés, amelyet egyébként annak idején részletesen ismertettünk, hét szakaszból áll, amelyek a hitelesítés kicserélésekor lépnek életbe és két évi határidővel fölmondhatók. A szerződés szerint a felek között fölmerülő vitás kérdéseket a hágai vagy egy más, külön egyezményben megállapítandó bíróság elé terjesztik döntés végett.

Togo japán tengernagy ezidőszerint Washingtonban tartózkodik. Tiszteletére az elnöki palotában lakomát rendeztek. Taft elnök a szokásos udvariaskodó hazugságok kíséretében nagyon megdicsérte a japán császárt, aki szerinte „igen derék és jószívű” uriember. A Japánban a mikádó nevében legyilkolt szocialisták esete ezt ugyan nem igazolja, de a diplomácia már csak nem tud megélni dicsérgetések és hazugságok nélkül. Ami egyben azt jelenti, hogy a nagy békeakciók ószinteségében is kételkedni kell a kapitalista társadalom vezetőembereinél. Mint ahogyan tény, hogy csak a nemzetközi szocialdemokrácia lesz képes a világbékét megteremteni azzal, hogy *megszünteti a háborus okokat a tőkésrendszer megszüntetésével*

Vérfürdő.

Hármas rablógyilkosság Edelőnyben. Megölték a korcsmáros, a feleségét, összevagdalták egy 18 éves leányt. — A tettes kézrekerült és tagad.

A borsodmegyei Edelőny községben vasárnapra virradó éjjel borzalmas, *a dánosihoz hasonló rablógyilkosságot* követett el valaki. Éjszakának idején behatolt az alvó korcsmárosroshoz, hالتacsapásokkal megölte, aztán a feleségét gyilkolta meg. Majd a korcsmároséknál vendégségben levő 18 éves leányt darabolta össze annyira, hogy életbenmaradása kétséges. A hármasyilkosság után rablás következett. A háromszoros rablógyilkosnak elég ideje maradt a menekülésre, mert az éjszakai órákban elkövetett bűntettét csak a hajnalban négy-öt óra tájban pálnkéért bezörgető asszony fedezte föl. A csendörök — szokás szerint — először is egy csapat vándorcigányt fogtak össze és ezeket vallatták, de *eredménytelenül.* Később letartóztattak egy asztalossegédet, aki napok óta a Czeizlerék korcsmájában lebzelt és akiről állítólag adatokat szerzett a csendőrség, hogy *ő a gyilkos.*

Az áldozatok

Czeizler Henrik 30 éves korcsmáros, fiatal felesége, akit négy hónap előtt vett el és a korcsmáros huga, Czeizler Ilonka, aki most a miskolci közkórházban haldoklik. A korcsma a Boldva-folyó partján van. Három részből áll, szegényes falusi korcsma, amelynek ivóján kívül két lakószobája van. Az egyikben feküdt a korcsmáros széthasított koponyával. A hálószoba küszöbén szétvert fejjel találták a korcsmárosnét és a másik szobában rettenetes fejsebekkel feküdt Czeizler Ilonka 18 esztendőes leány, akit, miután még élet mutatkozott benne, még vasárnap hajnalban bezállították a miskolci közkórházba, ahol fejsebeit megoperálták. Állapota olyan súlyos, hogy az orvosok nem bíznak a fölépülésében. Egy pillanatra sem tér magához. Borzalmas, szivettépő sóhajtás hangzik az ajkáról. Nyögéséből csak egyszer lehetett megérteni ezt a szót: *segítség.* Össze van roncsolva a koponyája. Betörött az egész koponyatetőcsont, az orrháton rettenetes sérülése van, amely fölér egészen a szemüregbe is. Nagy ütést kapott a halántékára is. A csontdarabok és az apró, ugynevezett papircsontok az ütése miatt *behatoltak az agyvelőbe.* Ezeket kizsédtek. A fején kívül más sérülés nincs rajta és megállapították azt, hogy a leányt *nem gyalázták meg,* teljesen érintetlen. Ugyanis az a hír terjedt el a faluban, hogy a leányt, mielőtt megbaltázták volna, *meggyalázták.*

Hogyan történt

ez a bestiális vérengzés, azt kutatja most a vizsgálat, amely a csárdában mindent a legnagyobb rendben talált. A korcsmáros aranyórája és láncza az asztalon feküdt, a nő holttestén is rajta volt a függő és gyűrű, úgy hogy első pillanatra *véres bosszura* gondoltak De csakhamar megállapították, hogy hiányzik a kármentő asztalfiókjából *2—3000 korona* amit az nap akarta fizetni Czeizler az italokért s így kétségtelen lett, hogy *rablógyilkosság* történt.

A helyszíni szemle

kétségtelenné tette azt is, hogyan történhetett a gyilkosság. A csárda oldalával a Boldvapatak partján áll. Az épület alatt pince van és ennek szelelőlyuka a patakra néz. Ezt a lyukat a gyilkos kibontotta és bejutva a pincébe, onnan a lépcsőn a konyhába jutott, amelynek a pincébe nyíló csapóajtója nyitva volt; a konyhából aztán a szobába jutott a gyilkos és itt *agyonverte a csárdást,* majd amikor a zajra a másik szobából kirohant a csárdásné, a küszöbön *öt verte agyon,* végül a belső szobában a leánnyal végzett, aztán keresztül haladva a szobákon, az ivóba ment és annak az utcára nyíló ajtaját belülről kinyitva, az országuton elment és így találta nyitva a korcsmaajtót a virradóra pálnkéért menő parasztság, aki a faluba visszazaladt, hirt adott és megkezdődött

a csendőri nyomozás,

amelyet megnehezített az, hogy a községből és a környékről *ugyszólván minden órában* jelentkezett valaki, aki látni vélte a tettest. Eleinte *cigányokra* gyanakodtak, de már az első helyszíni szemle meggyöngítette ezt a gyanút. Annyi bizonyos, hogy a tettes ismerős volt a helyi viszonyokkal, még pedig valószínűleg egy ember. A községben kihallgatták mindazokat, akik szombatn a korcsmában voltak. Többen azt vallották, hogy a korcsma körül láttak ólalkodni egy iparost, egy *edelőnyfi fiatal embert, aki azóta eltűnt a faluból.* Megállapították a csendörök, hogy ez az ember egy abaujtornamegyei faluba ment, ahol a menyasszonya lakik. Körülbelül 30 kilométernyire van ez a község Edelőnytől s hétfőn már kora reggel elküldtek oda egy csendőrijárórt. Aztán jelentés érkezett Gagybátor községből, hogy ott a csendörök *előzetes letartóztatásba* helyeztek egy gyanúsított embert. Abaujtornamegye tornai járásában van ez a község és idejött az az iparos, akire a csendőrség gyanakodott.

Regula Edének hívják,

egy edelőnyi asztalosmester fia, akinek menyasszonya van Gagybátorban. Ez a fiatalember szombatn a korcsmában mulatott, vasárnap reggel eltűnt Edelőnyből és a szomszédos községekben több helyen *pénzt váltott.* 23—24 éves, rosvott multu ember és a csendőrségnek az a gyanuja, hogy rablási szándékból ez az ember ölte meg a korcsmáros s feleségét. Eppen menyasszonyánál volt, mikor a csendörök odamentek és bekisérték az edelőnyi község házára. Hétfőn délben kezdték vallatni, tagad, de *alibit nem tud igazolni.* A csendőrségnek az a gyanuja, hogy egy másik legény, aki barátja Regulának, *segíltőtársa volt* a rablógyilkosságban. Azt beszélik, hogy Regula udvarolt Czeizler Ilonának, de a gyilkosságnak célja az volt, hogy a korcsmárosék pénzét megkaparintsa. *Még négy legényt gyanúsítanak* azzal, hogy társai voltak Regulának. Ezek közül egyet már be is kísérték a csendőrségre, de még nem hallgatták ki.

A véres fejsze,

amelyet a nyomozás során a Boldvapatakban találtak a csendörök, teljes bizonyossággal mutatja, hogy mégis csak *Regula a gyilkos.* Amikor ugyanis a csendörök tüzetesebben megvizsgálták a véres fejszét, fölfedezték, hogy a fejszének a nyele köré egy rongydarab van csavarva, hogy erősebben álljon és meg ne lazulhasson ütések következtében. *Ez a kis rongydarab lett azután árulója a gyilkosnak.* A délután folyamán ugyanis a csendörök házkutatást tartottak Regula Ede edelőnyi lakásán és ott *megtalálták azt a posztódarabot,* amelyből a fejsze nyelén talált rongydarab ki van hasítva. Ez a körülmény kétségtelenné teszi azt, hogy az edelőnyi korcsmáros család gyilkosa Regula Ede volt, aki a döntő bizonyíték ellenére is tagadja még a gyilkosságot, bár alibit bizonyítani nem tud és azt sem tudja megmondani, hol szerezte a nála talált pénzt. Regula Edét a csendörök hétfőn

este erős csendőri fődőzet mellett beszállították a miskolci ügyészség fogházába.

Apja vallott ellene

az esti órákban. Sulyosan terhelő vallomást tett ellene azzal, hogy a bűnjel gyanánt szolgáló és neki fölmutatott fejszéről azt vallotta, hogy abban a saját fejszéről véli föllismerni. A városban az a hír terjedt el, hogy Regula beismerő vallomást tett, azonban a hatóság a nyomozás érdekében tartózkodik a közlésektől.

A boncolás

a miskolci ügyészség rendeletére vasárnap délután történt meg a csárda udvarán. A kapukat bezárták, amikor a szerencsétlen házaspár fölismertetéséig összeroncsolt holttestét kihozták a pitvarba, de künn az utcán ott volt egész Edelény, a megriadt, halálra ijeszített falu népe. A csárda körül csendőrök táboroztak. A boncolás négy órától este hétig tartott. Akkor Czeizler Henrik és Czeizler Henrikné földi maradványait fakoporsóba helyezték, kinyitották a kapukat és a szomorú menet megindult a zsidó temető felé. Egy órányira van a temető. Megérkezett a szerencsétlen korcsmáros apja, Czeizler Pinkász kereskedő, öreg, törődött, hetvenéves ember, eszméletlenül esett össze a koporsó lábánál.

HÍREK

♦♦♦

— **Kié a vasut?** Bizonyosan több olyan halandó van, aki már sóhajtott vasuton való utazásában olyanokat, aminők nem a legkellemesebben estek volna a fő-fővasutminiszterek és elnökgazdagok szerencsére jelen nem levő füleinek. Olyan halandók is vannak, akik nem kívánnak egyebet egész életükben, csak a vasut fő-főinek a fülükbe sugni a privát véleményüket arról a tenger nyomorúságról, visszasságról, rendellenességről, amiket a vasuton lépten-nyomon tapasztal az ember. Az utazó publikum nem más, mint a Mávnak és más vasutnak készíelő marhája. Előre kell fizetned azért a helyért, amelyet meg sem kapsz, mert az utolsó stációig a saját vagy a más tyukszemlein lóbálózhat az utolsó rangú cirkusz, mozi vagy más vásári komédia, amely komizabb volna, mint például ilyen esetekben a vasut.

Merjél csak panaszkodni? De mi a fenének is tennéd? Összeszidnak, elutasítanak, rád kiáltanak, hogy mehet! A kalauzokkal nem boldogulsz. A III. osztályu kocsikban ezek az emberek már kisistenek, többek: főszolgabírák. A II. osztályon valamivel hajlékonyabb a gerincük, mert a borraival innen már potyog, de már az I. osztályu utasoknak kezitcsókölommal köszönnek.

Mintha az egész vasut csak a nagy urak kedvéért szaladgálna az országban. Tisza Pista négy-öt kilométerről ráizen, hogy álljon meg, forduljon vissza: megáll, visszafordul. Ha rákiáltana, hogy a mozdony álljon tótágast, a mozdony megcselekedne. Ha azt parancsolná, hogy a gépész fűtyülje a Klapka-indulót a lokomotív sípján és az állomásfőnökné járja el mellette a francia négyest, ez is bekövetkezne.

Az is disznóság, amit interpellációjában Polónyi Dezső beszélt el. Hát szentséges szent az a Tallián kegyelmes ur, ki emlékezik arra, hogy valaki volt ez és mi volt, ha volt? Miniszter vagy kucséber? És most ennek a kegyelmes címmel megáldott urnak a parancsára egész első osztályu szakaszt főtartanak akkor, amikor más nemkegyelmes ember préselve, sülvé-főve utazik. Tisztviselő és csendőr, mind-mind arra rendelt eszköz, hogy a kegyelmes Talliánoknak, a vidéki lumpolásokban kifáradt kisisteneknek a kényelmüket megadja a vasut. Miért? Többet fizetnek ezek az urak a vasutnak, mint te, akinek nincs potyajegyed vagy ked-

vezményes áron, olcsó pénzen kapott bérletted? Nem fizetnek. Hát akkor mit henegeknek ezek a vonaton? Miért veszik el a más egész áron megváltott kényelmét a potyázási joggal, az olcsó fizetéssel?

Nem lehet megérteni, csak azt lehet tudni, hogy ez így, ahogy van, disznóság, mert a vasut nem a publikumé, amelynek közpénzből főtartják, amelyet a vasut nyuz és becsap, hanem egy csomó kegyelmes uré, akinek fűtyére a rohanó gép visszacurukkol és letérdel.

— **Új magassági rikord: 3500 méter.** Párisból jelentik, hogy Felix aviatikus, aki egyébként katonatiszt, vasárnap reggel leverte a magassági rikordot, amelyet csak nemrégiben állított föl Loridan a chalonsi mezőn 3200 méterrel. Felix az Etampes-i aerodromban tette meg rikord-döntő kísérletét Blériot-monoplánon, amelyre egy ötven lóerős Gnome-motor volt szerelve. A fölszállás egy óra és három perc hosszat tartott és a merész pilóta a barométer diagrammája szerint 3500 méter magasságba emelkedett. Lefelé siklórepüléssel jött és a szédítő magasságból tízenkét perc alatt ért vissza a földre. Felix 1869-ben született és a pilóta-igazolványt a múlt év októberében szerezte meg.

— **Muszáj a rendőrnek gyilkolni.** Berlinben két betörő lelőtt egy rendőrt. Szombati számunkban ezt megírtuk. Erre Jagow rendőrfőnök rendeletet adott ki, amelyben szigorú büntetés terhe mellett meghagyta, hogy a rendőrök azonnal használják revolverüket, nehogy betörők ő bennük tegyenek kárt. Az alábbi eset pedig vasárnap éjszaka történt. Megjelent az egyik őrszobában egy asszony és rendőri oltalmat kért, mert lakásán betörő járt. Azonnal két rendőr ment vele a megjelölt lakásba, de azok az ajtót zárva találták. Belülről a betörő nekitámaszkodott és a két rendőr minden erejével sem tudta kifejteni. Ekkor a rendőrök egyike az ajtóreszen belélt a szobába, megsebesítette a betörőt és így a rendőrök behatolhattak. Megkötözték a betörőt s elvitték a rendőrségre. Itt derült ki aztán, hogy a betörő nem volt más, mint a följelentő asszony szeretője, eszéágában sem volt rabolni. Megcitálták a rendőrségre az asszonyt s ő hosszas faggatás után bevallotta, hogy férjét várta haza az utazásból, szabadulni akart kedvesétől és ezt a módot eszelte ki, mert a férfi nem tágitott.

— **A féltékenység öl.** Szombaton éjjel a Teleki-tér 7. számú ház előtt S. Károly negyvenéves napszámos szíven szurta özvegy Klauzemberger Andrásné negyvenéves baromfiárusnót, aki nyomban meghalt. S. Károly hosszabb ideig közös háztartásban élt az özvegyasszonnyal. Az utóbbi időben állandó volt közöttük a veszekedés. S. Károly ugyanis féltékenykedett az asszonyra. Szombaton éjjel Pócs Viktorné baromfiárusnó társaságában több helyen mulattak. S. nagyon sokat ivott és a veszekedés ismét kitört közöttük. Hosszas szóváltás után S. a Teleki-téren beledőfte a kését az asszonyba. Azután menekülni próbált, de a járőrelők elfogták és bevitték a rendőrségre, ahol letartóztatták. Az asszony holttestét a törvényszéki orvostani intézetbe vitték.

— **Közbiztoság a Népligetben vagy: a börtön nem javít.** Julius 13-án Borzi Róza cselédnél a Népligetben egy csavargó elrabolta egy koronáját; Julius 25-én Tóth Péterné kispesti korcsmárosnő aranyláncát tépték le a nyakáról a Népligetben; Julius 30-án özvegy Luka Györgyné varrónót támadták meg és elvették ridiküljét, amelyben ötven korona volt; augusztus 1-én Krecsmer Róza ruhátárosnő kezéből szakították ki a ridiküljét. Ezek a támadások este 9–10 óra tájban történtek. A rendőrség a följelentésekre megindította a nyomozást és a tettest, K. Rezső huszonhat éves, lopás miatt nyolcszor büntetett ember személyében kinyomozta és letartóztatta.

— **Merénylet egy pénzeslevélhordó ellen.** Strassburgban, a Hohenlohe-ut egyik bérházában hétfőn reggel a pénzkézbesítő levélhordó ellen egy suhanc merényletet kísérelt meg. Kalapáccsal fejbévágta a levélhordót, de az erőteljes ember lévén, birokra kelt támadójával. A dulakodás hallatára sokan rohantak a lépcsőházba és a merénylő látván, hogy nincs menekvés, föbelötte magát. A levélhordó sebesülése súlyos.

— **A kolera.** Az Olaszországban pusztító kolera behurcolását meggátolandó, a belügyminiszter újabb rendeletet bocsátott ki, amelyben megtiltja használt fehérneműeknek, ócska ruháknak, továbbá törlőrongyoknak, papirgyártásra szánt rongyoknak és papirhulladéknak Olaszország fertőzött vidékéről való behozatalát. A rendelet mindenképpen helyenvaló. Csupán az a esodálatos, hogy miért éppen csak Olaszországra gondol a belügyminiszter, holott sokkal közelebből is fenyegeti az országot a kolera veszedelme. Mi úgy tudjuk, hogy Triesztben is pusztít a fekete rém. Sőt ott már valósággal dühög a rettentő nyavalya. Már nemcsak a szegények esnek áldozatul, hanem az ugynevezett jómóduak is megkapják. És a magyar belügyminiszter még mindig nem tartja szükségesnek a beavatkozást, vagyis a védekezést. Pedig elég sűrű Trieszt és Magyarország között a vasuti és postaforgalom. Ha megfordítva volna a dolog, ha Magyarországról fenyegetné a kolera Ausztriát, az osztrák kormány bezzeg nem teketóriázna — megmutatta az elmúlt esztendőben is — és haladéktalanul elrendelné a szükséges védelmi intézkedéseket. A magyar belügyminiszter azonban megvárja, amíg a baj beköszönt és akkor tán meginstálja az osztrák kormányt, hogy szabad-e foganatosítania a szükséges rendszabályokat.

Triesztben egyébként két új ázsiai koleraesetét állapítottak meg. A járványkórházban most huszonnyolc koleras beteg fekszik. A dalmát-albáni vonalon közlekedő „Adelsberg” gőzösön Durazzo mellett egy utas kolera-gyanus tünetek közt meghalt. Holttestét a tengerbe süllyesztették. A gőzös Trieszt elkerülésével egyenesen befutott a San-Bartholomei vesztégzárba. A harmadosztályu utasokat a járványkórházba szállították, a többieket és a legénységet a hajón tartották.

Törökországban ijesztő arányokban terjed a veszedelmes betegség. Pristinában naponta legalább ötven katona hal meg kolerában. Ipekkben újabban negyven halálos kimenetelű koleraeset volt. Djakovában szintén pusztít a kolera. Konstantinápolyban az utolsó huszonnégy órában tízenegyet új megbetegedés és tizenhét haláleset történt.

— **A Bécs-Budapest-i váltósvindler.** Megírtuk a Népszava vasárnapi számában, hogy László Mór úgynök a bécsi Stein és Robitsek gyarmatárucég budapesti főközvetlenek üzletvezetője, milyen ravasz módon szedett rá több budapesti kávést. Olcsó pénzt ígért nekik, a váltókat átvette, leszámoltatta, aztán megszökött. A vizsgálóbíró több kárvalott följelentésére elfogató parancsot adott ki ellene. Hétfőn aztán a bécsi rendőrség táviratban értesítette a budapesti főkapitányságot, hogy László Mór ott jelentkezett és hogy le is tartóztatták. Újabban ismét több följelentés érkezett László ellen fővárosi kávéstól, sőt a vidékről is, így Kassáról, Nyiregyháza-ról és máshonnan. Ugyálszik, hogy László több százezer korona erejéig megkárosította üzletfeleit.

— **Az erdőőr lőtt és egy szegény ember meghalt.** Alsófehérmegyében, a magyarigeni járásban történt, hogy Schreiber Lajos kerületi erdőőr be akarta hajtani Borkea Teofil és Zsorzs Florea igenpataki lakosok kecskét. Az emberek meg akarták akadályozni az erdőőr szándékát. Az erdőőr erre Borkea Teofil agyonlőtte és Zsorzs Floreat könnyebben megsebesítette.

— **Alkohol és revolver.** Az Örmövgly-utca 12. szám alatt levő vendéglőben szombaton déltájban K. János harmincöt éves napszámos illas állapotban minden különös ok nélkül rálőtt a mellette ülő K. Károly álványozóra, akit a golyó a balarcán talált. A sebesültet a mentők az Istvánkórházba vitték. K. kihallgatásakor azt állította, hogy revolverét meg akarta mutatni és véletlenül sült el. A rendőrség letartóztatta.

— **Gyorsforralón vaosorát főzött Dunpek János rendőr neje Magas-utca 4. számú lakásán.** Az égő szesz közben kiborult és Dunpekné kezelt olyan sulyosan égette össze, hogy sulyos sebével a mentők a János-kórházba vitték.

— **Anyagi bajok miatt föbelötte magát Nagy-atádon Szemes József járásbírósi jegyző.** Szörnyethalt. Felesége és két kisleánya legnagyobb nyomorban maradt.